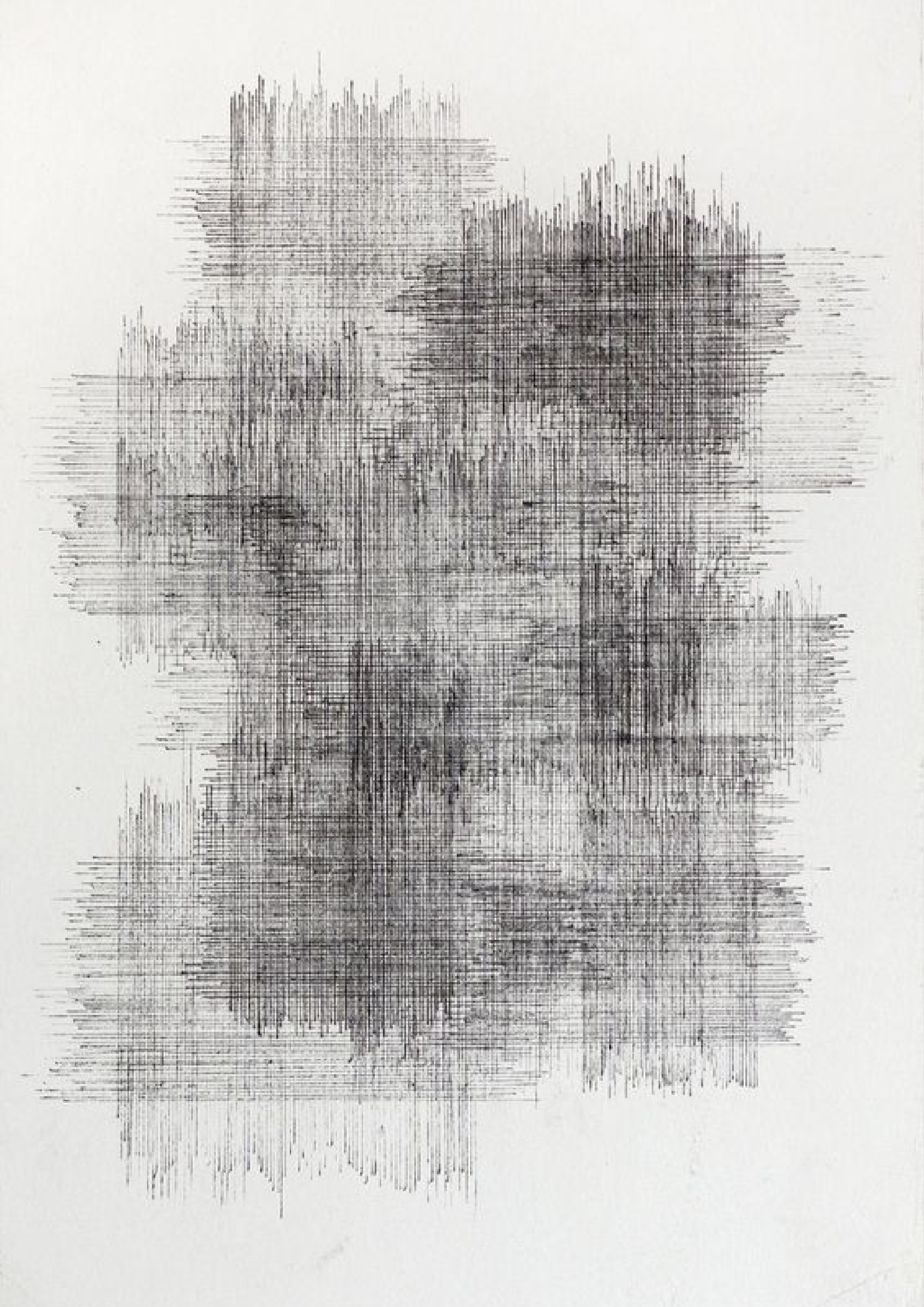


**JOKAINEN
UUDISTUS
ON
HARHAAN
JOHDATUS**

Sheikh Muhammad Naasir-ud-Deen Al-Albaanee



Allaahin, Armeliaimman, Armahtajan Nimeen.

Yksi asia, josta muslimioppineet eivät ole eri mieltä on se tosiasia, että islaam perustuu kahteen loistavaan ja suureen periaatteeseen. Ne ovat todellakin:

- 1) vain Allaahin palvonta muita lukuunottamatta ja
- 2) profetaan (salla Allaahu 'aleihi wa sallam) seuraaminen ja se, että otamme vain hänestä esimerkkiä muita lukuunottamatta.

Kuitenkin se, mistä haluan keskustella tässä koskee vain sitä periaatetta, joka on, että muslimin iimaan ei ole täydellinen ennen kuin hän uskoo, että Muhammad (salla Allaahu 'aleihi wa sallam) on Allaahin lähettiläs. Ja, että jos joku maanpäällä oleva henkilö todistaisi Allaahin ykseyden (tauhiidin) kolmen kategorian mukaisesti, niin hänestä ei tulisi uskovainen ennen kuin hän lisäisi tähän uskonsa siihen, että Muhammad (salla Allaahu 'aleihi wa sallam) on Hänen palvelijansa ja lähettiläänsä. Joten jos asia on näin, niin jokaisen muslimin tulee oppia tämän (tauhiidin) kauniin lausunnon tarkoitus:

“Tietäkää siis, että laa ilaaha illaa Allaah (ettei ole muuta palvomisen arvoista jumalaa kuin Allaah)” [Suurat Muhammad: 19. tarkoituksen tulkinta] ja tunnustaa sen todellinen tarkoitus kahdessa osassa. Ensinnäkin, siihen uskomisen ja sen toteuttaminen itsessään, palvonnassaan ja uskossaan Allaahiin.

Samoin jokaisen muslimin velvollisuus on tuntea tämän tarkoitus: “Ja todistan, että Muhammad on Hänen palvelijansa ja lähettiläänsä”. Tämä tunnustus, (että Muhammad (salla Allaahu ‘aleihi wa sallam) on Allaahin palvelija ja lähettiläs) täydentää ensimmäisen tunnustuksen (sen todistamisen, että ei ole mitään palvomisen arvoista jumalaa paitsi Allaah).

Joten tämän vuoksi uskontunnustuksesta ei tule täydellistä paitsi jos muslimi uskoo tähän (toiseen) tunnustukseen – ymmärryksellä, uskoen ja hyväksyen sen ensinnäkin, ja toisekseen soveltaen sitä elämänsä asioihin.

Joten sanamme: “Todistan, että Muhammad on Hänen palvelijansa ja lähettiläänsä” vaativat muiden asioiden lisäksi, että uskomme Muhammadin (salla Allaahu ‘aleihi wa sallam) välittäneen viestin ja toteuttaneen tehtävänsä sen valmiissa ja täydellisessä muodossa siten, että kukaan hänen jälkeensä tuleva, kuinka korkea-arvoinen hän onkaan, ei pysty korjaamaan tai muuttamaan siitä jotain osaa. Herramme, olkoon Hän Kunnioitettu ja Ylistetty, osoitti tämän asian sanomalla (tarkoituksen tulkinnassa):

”Tänä päivänä Olen viimeistellyt teidän uskontonne teitä varten, täydentänyt suosioni teidän yllenne, ja valinnut islaamin uskonnoksenne.” [Suurat al-Maaida: 3, tarkoituksen tulkinta]

Tämän vuoksi profeetan (salla Allaahu ‘aleihi wa sallam) on aidosti raportoitu monesta lähteestä sanoneen: “En ole jättänyt mitään, joka lähentäisi teitä enemmän Allaahista ja loitontaisi teitä helvetin tulesta paitsi, että olen määrännyt teitä sillä. Enkä ole jättänyt mitään, joka lähentäisi teitä helvetin tulesta ja loitontaisi teitä Allaahista, paitsi että olen kieltänyt teitä siitä.” Joten ei ole jäänyt yhtään aihetta muuttaa siinä mitään, vaikka muutettava asia olisi kuinka yksinkertainen tai vähäpätöinen.

Tämän vuoksi Daar al-Hijran (Mediinan) imaamin, imaam Maalik ibn Anasin on kerrottu sanoneen, olkoon Allaah hänelle armollinen: “Hän, joka tuo islaamiin hyvänä pitämänsä uudistuksen, niin hän on väittänyt, että Muhammad (salla Allaahu ‘aleihi wa sallam) on pettänyt viestin (välittämisen luottamuksen). Lukekaa Allaahin, Mahtavan ja Majesteettisen, sanat: ”Tänä päivänä Olen viimeistellyt teidän uskontonne teitä varten, täydentänyt suosioni teidän yllenne, ja valinnut islaamin uskonnoksenne.” [Suurat al-Maaida: 3, tarkoituksen tulkinta]

Joten mikä tahansa mikä ei ollut (osa) uskontoa sinä päivänä ei ole (osa) uskontoa tänäkään päivänä. Ja tämän umman (kansan) viimeinen osa ei tule korjaantumaan paitsi sillä mikä korjasi sen ensimmäisen osan.”

Tämä oli imaam Maalikin, Daar al-Hijran imaamin ymmärryksestä siten, että hän selvästi väitti selvällä arabian kielellä, että se, joka tuo islaamiin vain yhden uudistuksen ja sitten väittää sen olevan jotain hyvää, on itse asiassa väittänyt, että Muhammad (salla Allaahu ‘aleihi wa sallam) petti viestin. Ja hän joka väittää tällaista ei (todellisesti) usko, että ”Muhammad on Hänen palvelijansa ja lähettiläänsä.” Kuten on hyvin selvää tämän jalon imaamin sanoista, se (uudistus) ”ei ole (osa) uskontoa tänäkään päivänä.”

Joten on muslimin vastuulla toteuttaa omaa ittibaa’ (profeetan seuraaminen) siten, että hän voisi olla totuudenmukainen (tunnustuksessaan), että Muhammad, Allaahin lähettiläs, on Hänen palvelijansa ja lähettiläänsä. Ja, että hän (salla Allaahu ‘aleihi wa sallam) toi täysinäisen ja puhtaan viestin, lisäämättä siihen tai poistamatta siitä.

Jos näin on asian laita, niin jokaisen muslimin tulisi tunnustaa hänen asemansa ja lopettaa niihin paikkoihin joihin profeetta (salla Allaahu ‘aleihi wa sallam) asetti rajat häntä varten, kuten palvonnan teot ja tottelevaisuuden teot (Allaahille). Tämä johtuu siitä, että kynä on kuivunut sen kanssa mikä ilmoitettiin aikaisemmin (eli Muhammadin jälkeen ei ole mitään ilmoitusta). Eikä ole yhtään aihetta jonkun palvonnan teon hyväksymiseen, joka ei ollut olemassa (profeetan) ensimmäisinä päivinä.

Sen seurauksena oikeamieliset edeltäjämme (as-salaf as-salih) ovat tulleet ja menneet kaikki tunnustaen profeetan (salla Allaahu ‘aleihi wa sallam) suuruuden siinä, että ensin hän täytti tehtävänsä ja välitti viestin, kuten tiedätte. Ja toiseksi, että hän oli Allaahin palvojista parhain ja Allaahia eniten pelkäävä. joten hänen korjaamiseensa ei ole mitään aihetta:

1. Siitä näkökulmasta, että säädettäisiin (ilmoitettuja asioita) uskuntoon, ja olette kuulleet aajan ja imaam Maalikin kommentit tämän suhteen.
2. Siten, että voitaisiin väittää, että on olemassa joku, joka on parempi uskovainen ja enemmän Allaahia palvova kuin Allaahin lähettiläs (salla Allaahu ‘aleihi wa sallam). Tämä on mahdotonta.

Joten hän, joka ymmärtää nämä kaksi tosiasiaa, jotka liittyvät henkilön uskoon, että Muhammad (salla Allaahu ‘aleihi wa sallam) on Allaahin palvelija ja lähettäjä, tulee rajoittamaan Allaahille suorittamansa palveluksen vain siihen mitä on raportoitu profeetalta (ahaadiithissa).

Ja hän ei tule asettamaan eteensä mitään muuta esimerkkiä tai roolimallia paitsi profeetan (salla Allaahu ‘aleihi wa sallam). Eikä hän tule koskaan väittämään tätä toista asiaa, tarkoittaen, että on mahdotonta, että kenenkään uskovaisen mieleen tulisi, että hän on kuuluisempi Allaahia kohtaan tai Allaahia enemmän pelkäävä kuin hän (salla Allaahu ‘aleihi wa sallam). Tämä on jotain, joka on mahdotonta.

Tulemme mainitsemaan mitä on raportoitu kahdessa Sahiih - kokoelmassa Anas ibn Maalikin (radija Allaahu ‘anhu) nojalla, että eräs ryhmä ihmisiä meni tapaamaan profeettaa (salla Allaahu ‘aleihi wa sallam), mutta kysyivät hänen vaimoiltaan, koska he eivät pystyneet löytämään häntä. Joten he kysyivät hänen vaimoiltaan profeetan palveluksesta – hänen seisomisestaan rukouksessa yöllä, hänen paastoamisestaan päivällä ja hänen suhteestaan vaimoihinsa.

Joten he mainitsivat heille mitä he tiesivät hänen johdatuksestaan tämän suhteen – ja hänen johdatuksensa on paras johdatus maan päällä kuten khutbat al- haajassa sanotaan:”Ja paras johdatus on Muhammadin johdatus.” Profeetan vaimot mainitsivat näille miehille, että hänellä (salla Allaahu ‘aleihi wa sallam) oli tapana paastota, ja rikkoa paastonsa, rukoilla yöllä ja myös nukkua ja avioitua naisten kanssa.

Anas (radija Allaahu ‘anhu) sanoi: “Kun he kuulivat sen profeetan vaimoilta, he pitivät hänen (salla Allaahu ‘aleihi wa sallam) palvontaansa vähäisenä.” He pitivät sitä vähäisenä johtuen siitä mitä he olivat painaneet mieliinsä, että profeetan pitää rukoilla koko yö ja, että hänen pitää paastota koko ajan ja, että hän oli munkki eikä lähestynyt vaimojaan.

Joten he järkyttyivät kuullessaan jotain, joka ei vastannut heidän mielikuviaan. Joten he olettivat syyn tähän olevan sen, että Allaah oli antanut anteeksi kaikki profeetan menneet ja tulevat synnit. Joten aivan kuin he olisivat sanoneet:”Profeetta (salla Allaahu ‘aleihi wa sallam) minimoi palvontansa –jota he pitivät vähäisenä – koska Allaah oli antanut anteeksi hänen syntinsä. Joten ei jäänyt jäljelle mitään estettä, mikä olisi estänyt häntä lisäämästä Herransa palvontaa.”

Epäilemättä tämä oli virhe heidän osaltaan. Tämä johtuu siitä, että he eivät tienneet, että tämä palvonta, jota he pitivät vähäisenä, oli itse asiassa palvontaa, jota edes ihmiskunnan paras palvelija ei olisi voinut suorittaa, ei edes Daawuud (‘aleihi as-Sälaam), josta on aidosti kerrottu Sahiih Al-Bukhaariissa profeetan (salla Allaahu ‘aleihi wa sallam) sanoneen:

“Daawuud oli ihmiskunnan paras palvoja.” Tämä ryhmä ihmisiä ei tiennyt, että profeetta oli ihmiskunnan paras palvoja (omalla) palvonnallaan eikä edes ihmiskunnan paras palvoja pystynyt suorittamaan hänen palvontaansa, kuten mainitsin.

Ja se oli yksi niistä asioista, joista häneltä (salla Allaahu ‘aleihi wa sallam) kysyttiin kun eräät ihmiset –jotka tunsivat hyvin hänen tapansa, ei kuten tuo ryhmä ihmisiä, jotka eivät tunteneet hänen tapojaan –löysivät hänet, ja he tunsivat myötätuntoa häntä kohtaan (salla Allaahu ‘aleihi wa sallam), koska he näkivät hänen seisovan rukouksessa kunnes hänen jalkansa olivat turvonneet. Joten he sanoivat hänelle:

”Oi Allaahin lähettäjä! Allaah on antanut sinulle anteeksi menneet ja tulevat syntisi.” He tarkoittivat tällä: “Sääli itseäsi, oi Allaahin lähettäjä! Ole lempeä palvonnassasi, koska jalkasi ovat turvonneet.” Ja hänen vastauksensa oli: “Eikö minun sitten pitäisi olla kiitollinen palvelija?”

Tässä kumotaan tuon pienen ihmisryhmän väärä järkeily, joka oli, että profeetan vähäisen palvonnan syy oli se, että Allaah oli antanut anteeksi hänen menneet ja tulevat syntinsä. He eivät olleet tietoisia, että profeetalla (salla Allaahu ‘aleihi wa sallam) oli tapana seistä yörukouksessa kunnes hänen jalkansa olivat turvonneet. Joten kun hänelle sanottiin: ”Oi Allaahin lähettäjä! Allaah on antanut anteeksi menneet ja tulevat syntisi”, hän vastasi: “Eikö minun sitten pitäisi olla kiitollinen palvelija?”

Perustuen siihen, mitä he pitivät vähäisenä palvontana profeetalta ja, että he tiesivät Allaahin armahtaneen hänen menneet ja tulevat syntinsä, jokainen henkilö tässä pienessä ryhmässä oletti, että heidän oli pakko olla parempia palvonnassa ja että heidän piti ylittää se, minkä he olivat kuulleet profeetan palvonnasta koskien hänen paastoaan, yörukousta ja suhteestaan naisiin. Joten he tekivät seuraavat lupaukset itselleen:

Ensimmäinen henkilö sanoi ”Tulen rukoilemaan koko yön enkä tule nukkumaan.” Toinen henkilö sanoi: ”Mitä tulee minuun, tulen paastoamaan koko ajan enkä viettämään yhtään päivää paastoamatta.” Ja kolmas henkilö sanoi: ”En tule naimaan naisia.”

Miksi? Koska he ajattelivat avioliiton olevan häiritsevää tekijä, joka kääntää henkilön pois päin oman (Allaahille suunnatun) palveluksen parantamisesta. Mutta he eivät tieneet – ja Allaah tietää parhaiten – mutta minusta tuntuu, että he olivat uusia islaamissa (siihen palanneita), jotka eivät olleet vielä oppineet islaamin määräyksiä ja sääntöjä – että avioliitto itsessään on palvelusta, kuten tunnetussa hadiithissa sanotaan, kun eräs ryhmä köyhiä tuli profeetan (salla Allaahu ‘aleihi wa sallam) luokse ja sanoi:

“Ihmiset, joilla on paljon omaisuutta ja tuloja ovat ylittäneet meidät – he rukoilevat kuten me rukoilemme, he paastoavat kuten me paastoamme, he tekevät hajjin kuten me teemme hajjin. Ja he antavat rahaa hyväntekeväisyyteen, mutta me emme anna mitään hyväntekeväisyyteen!” Joten profeetta (salla Allaahu ‘aleihi wa sallam) sanoi heille:

“Ohjaanko teidät johonkin, jota jos teette, tulette ylittämään edessänne olevat ja takananne olevat eivät koskaan tule saamaan teitä kiinni (palkkiossa), paitsi ne jotka tekevät samoin kuin te?” Joten köyhien edustaja palasi seuralaistensa luokse köyhien ihmisten parissa ja kertoivat heille profeetalta tulevan hyvän uutisen.

Joten he tulivat hyvin onnelliseksi sen kuultuaan. Pian kuitenkin heidän edustajansa meni Allaahin lähettilään luokse uudestaan ja kertoi hänelle: ”Oi Allaahin lähettiläs! Se mitä kerroit meille välitettiin rikkaalle väelle, joten he ovat alkaneet tehdä mitä me teemme.” Joten Allaahin lähettiläs (salla Allaahu ‘aleihi wa sallam) sanoi: “Se on Allaahin lahja, jonka Hän antaa kenelle Hän haluaa.”

Tämä on imaam Muslimin kerronta, joka löytyy hänen Sahiihistaan. Eräessä toisessa saman hadiithiin selostuksessa, profeetan (salla Allaahu ‘aleihi wa sallam) kerrotaan sanoneen heille: ”Totisesti jokaisessa tasbiihissa (subhaana Allaahin sanominen) on teille hyväntekeväisyyttä. Ja jokaisessa tahmiidissa (al-hamdu li Allaahin sanominen) on hyväntekeväisyyttä. Ja jokaisessa takbiirissa (Allaahu Akbarin sanominen) on hyväntekeväisyyttä. Ja jokaisessa tahliilissa (laa ilaaha illaa Allaahin sanominen) on hyväntekeväisyyttä. Hyvän määrääminen on hyväntekeväisyyttä ja pahasta kieltäminen on hyväntekeväisyyttä. Ja haitallisen esteen poistaminen tieltä on hyväntekeväisyyttä.”

Sitten profeetta (salla Allaahu ‘aleihi wa sallam) jatkoi monien jalojen ominaisuuksien mainitsemista. Hadiithin lopussa hän sanoi: “Ja se, että teillä on yhdyntää vaimonne kanssa, on hyväntekeväisyyttä.” He sanoivat ihmeissään:”Oi Allaahin lähettiläs, se että joku meistä täyttää halunsa vaimonsa kanssa tullaanko hänet palkitsemaan siitä?” Joten profeetta (salla Allaahu ‘aleihi wa sallam) sanoi:

“Ettekö näe, että jos hän täyttää sen kielletyllä tavalla, hän saa siitä (synnin) taakaksi?” He sanoivat: ”Tietenkin, oi Allaahin lähettiläs.” Joten hän sanoi: ”Näin ollen samoin, jos hän täyttää sen laillisella tavalla, hänet tullaan palkitsemaan siitä.”

Joten he eivät olleet tietoisia tällaisten hadiithien kaltaisista ja muista hadiitheista, joista löytyy kehoitus avioitua ja erityisesti hankkia lapsia ja jälkeläisiä, kuten tässä aidossa hadiithissa kerrotaan: “Naikaa hedelmällisiä ja rakastavia naisia, koska varmasti tulen kilpailemaan muiden kansojen kanssa teillä sen suhteen, jolla on eniten seuraajia tuomiopäivänä.”

Joten se, joka avioituu ja pitää itsensä siveänä ja pitää vaimonsa siveänä, hänet tullaan palkitsemaan siitä. Tämä ryhmä ei ollut tästä tietoinen, joten heidän parissaan oli yksi, joka teki sitovan lupauksen itselleen, ettei hän tulisi avioitumaan, sanoen: “Mitä tulee minuun, en tule avioitumaan naisten kanssa.” Sitten tuo ryhmä lähti ja kun profeetta (salla Allaahu ‘aleihi wa sallam) palasi kotiinsa, hänen vaimonsa kertoivat hänelle mitä he olivat kuulleet tuolta ihmisryhmältä ja lupauksista, jotka he olivat tehneet itselleen.

Joten profeetta (salla Allaahu ‘aleihi wa sallam) antoi khutban koskien tätä masjidissaan sanoen: “Mitä näitä ihmisiä vaivaa jotka sanovat sitä ja sitä” (?) –toistaen yleisölle mitä nämä yksilöt, jotka tulivat hänen taloonsa, olivat sanoneet.”Tämä viimeinen henkilö ei tule avioitumaan naisten kanssa. Toinen sanoi, että hän tulee paastoamaan joka päivä eikä viettämään yhtäkään päivää paastoamatta. Ja toinen sanoi, että hän tulee rukoilemaan koko yön eikä hän tule nukkumaan.”

Kuitenkin profeetan etikettiin kuului se, varoittaessaan, nuhdellessaan ja opettaessaan ihmisiä, että hänellä oli tapana piilottaa niiden virheet, jotka tekivät virheitä tai syntiä (olemalla mainitsematta heidän nimiään). Joten hän ei paljastanut heitä vaan pikemminkin hän sanoi kuten juuri luitte yllä:”Mikä näitä ihmisiä vaivaa jotka sanovat sitä ja sitä?”

Tämä johtuu siitä, että sen henkilön (nimen) mainitsemisesta, joka teki virheen, ei ole mitään hyötyä, paitsi jos hänen virheensä koskee suurta ihmisryhmää ja hän on paikalla (muistutusta varten). Mutta jos ihmiset lähtevät ja hän lähtee, mahdollisuus muistuttaa heitä häviää. Joten tässä tilanteessa, henkilön tulee mainita se ihmisille julkisesti.

Eikä se ole kuten monet ihmiset, jotka tietävät viisaudesta ja ystävällisyydestä määrätessään hyvään ja kieltäessään pahasta ajattelevat, koska he eivät tajua, että ystävällisyys ei mitätöi kritiikin esittämistä sille, joka tekee virheen jos hänen virheensä koskee jotain ihmisryhmää.

Salafiemme (edeltäjiemme) tarinat, kaikki ylistys olkoon Allaahin, ovat täynnä raportteja, jotka todistavat tämän tosiasian. Riittää, että mainitsen mitä kaksi shujuukh (Al-Bukhaarii ja Muslim) kertoivat Sahiihissaan 'Abdu Allaah ibn 'Umarin hadiithista, joka sanoi:

Umar ibn al-Khattaab (radija Allaahu 'anhu) oli antamassa perjantai khutbaa –luonnollisesti profeetan masjidissa– kun eräs mies profeetan seuralaisten joukosta astui sisään – ja yhdessä kerronnassa sanotaan, että se oli 'Uthmaan ibn 'Affaan. Joten 'Umar lopetti khutbansa, ja kääntyi tämän henkilön puoleen, joka oli saapunut myöhässä eikä päässyt kuulemaan dhikriä (khutbaa) ja jumu'a khutbaa.

Joten mies vastasi sanoen: 'Oi uskovaisten johtaja, en tehnyt muuta kuin kuulin aadhaanin, tein wuduun ja sitten tulin masjidiin.' Joten hän sanoi hänelle moittien häntä paheksuvalla ja kysyvällä tavalla: 'Myös wuduun, koska kuulin Allaahin lähettilään (salla Allahau 'aleihi wa sallam) sanovan: Hän joka menee rukoilemaan jumu'aa, niin hänen tulisi ottaa rusl (kylpy)."

Pointti, jonka saimme tästä raportista on, että hän (radija Allaahu 'anhu) moitti 'Uthmaan ibn 'Affaania julkisesti suuren todistajamäärän edessä, koska tämä saapui myöhässä jumu'a khutbaan ja rukoukseen. Joten niin ollen henkilön opettamisen ja muistuttamisen periaate perustuu seuraavaan: ihmisten virheiden piilottamiseen, paitsi jos siitä on hyötyä, että se tehdään ihmisten kuullen.

Tämä on se periaate, jota Allaahin lähettiläs toteutti antaessaan khutban koskien tätä ihmisryhmää, joka oli tullut hänen taloonsa. Joten hän sanoi: ”Mikä näitä ihmisiä vaivaa, jotka sanovat sitä ja sitä” osoittaen heihin mutta mainitsematta ketään heistä nimellä.

Pointti on se, että profeetta (salla Allaahu ‘aleihi wa sallam) sanoi: “Mitä tulee minuun...”, joka kumoo näiden ihmisten sanojen ytimen, jotka väittivät, että profeetalla oli vähän palvontaa sen vuoksi, että Allaah oli armahtanut hänen menneet ja tulevat syntinsä.

Joten hän sanoi: ”Mitä tulee minuun, niin olen kaikkein Allaahia pelkäävin teidän joukostanne, ja tunnollisin joukostanne Allaahia kohtaan. Mitä tulee minuun, niin totisesti paastoon ja olen paastoamatta.” Tarkoittaen, että en paastoa koko ajan. “Ja rukoilen yöllä ja myös nukun” –tarkoittaen, että en pysy ylhäällä koko yötä, kuten tekevät ne äärimmäiset palvojien joukosta, jotka lisäävät ja yrittävät ylittää Allaahin lähettilään palvonnan. Sen takia ’Aaisha sanoi, kuten on tallennettu Sahih Muslimiin:

”Profeetta ei koskaan pysynyt ylhäällä koko yötä palvonnassa.”

Joten profeetta (salla Allaahu 'aleihi wa sallam) sanoi, muistuttaen meitä siitä, että uskonto on maltillisuutta ja palvonta on maltillisuutta –ei liioittelua eikä piittaamattomuutta: ”Mitä tulee minuun, niin olen kaikkein Allaahia pelkäävin teidän joukostanne, ja tunnollisin joukostanne Allaahia kohtaan. Mitä tulee minuun, niin totisesti paastoon ja olen paastoamatta. Ja rukoulen yöllä ja myös nukun. Ja avioidun naisten kanssa. Joten hän, joka kääntyy pois sunnastani, niin hän ei ole minusta.”

Joten profeetan sunna, kuten se tuli meille islaamista, on se mitä kaikkien muslimien pitää noudattaa. Ja takaan, että jos Daawuud, joka oli ihmiskunnan paras uskovainen Allaahin lähettilään todistuksen mukaan, olisi tullut profeetan lähettämisen jälkeen kun hän tuli tämän täytenäisen ja täydellisen islaamin kanssa, hän ei olisi pystynyt saamaan aikaan kaikkia profeetan palvonnan tekoja.

Tämä tarkoittaa kaikkia palvonnan tekoja, jotka Allaahin lähettiläs toi, olkoon kyseessä puhe, teot tai hiljainen hyväksyntä. Tämän johdosta kenenkään muslimin ei ole mahdollista lisätä yhtään palvonnan tekoa sen jälkeen kun Allaah täydensi uskontonsa lähettämällä profeettansa tämän täydellisen islaamin kanssa.

Joten tajuttuaan, että profeetta on ihmiskunnan paras uskovainen ja tunnollisin ja eniten Allaahia pelkäävä heidän joukostaan, ei tulisi olla mitään muuta kuin Allaahin lähettilään (salla Allaahu 'aleihi wa sallam) seuraamista. Olemme varmoja, että emme koskaan pystyisi saamaan aikaan Allaahin lähettilään palvontaa, paitsi tilapäisesti tai lyhyen aikaa. Joten olemme täysin kyvyttömiä seuraamaan tai jäljittämään Allaahin lähettilään askelia hänen palvonnassaan. Tämä on mahdotonta – jokaiselle ihmiskunnan yksilölle profectan jälkeen.

Niin ollen, meille ei jää muuta vaihtoehtoa kuin se, että tavoittelemme kaikki kahta asiaa:

1. Allaahin lähettilään sunnan oppimista kaikissa asioissa, jotka tulivat meille islaamista – joko uskonnossa tai palvonnassa tai ominaisuuksissa tai tavoissa. Ja kuten sanoin aikaisemmin, emme koskaan tule pystymään muuhun kuin vain hänen jäljittämiseensä, kuten sanotaan:

"Niin ollen jäljitelkää heitä jos ette ole kuten he, totisesti oikeamielisten jäljittämisenestä löytyy menestys." Meidän ei tule jäljitellä ketään ihmiskunnan parista paitsi häntä, koska hän on ihmisistä täydellisin yksimielisen sopimuksen mukaisesti. Ja jokainen, joka jäljittelee häntä sen jälkeen kun hän on mennyt, tulee hukkumaan hänen palvontansa valtamereen.

2. Tämä on ensimmäinen asia – että meidän tulee tuntea Allaahin lähettilään sunna suuren ja laaja-alaisen tarkoituksen mukaan. Tämä johtuu siitä mitä profeetta sanoi koskien sitä ihmisryhmää: ”Niin ollen hän, joka kääntyy pois päin sunnastani ei ole minusta.” Tämä lause tässä yleisessä hadiithissa ei viittaa suositeltujen sunna tekojen jättämiseen esimerkiksi, että tämä henkilö ei ole profetasta.

Hadiithissa ei tarkoiteta tätä. Pikemminkin hadiithin tarkoitus on: ”Hän joka kääntyy pois päin sunnastani” tarkoittaen tiestäni ja metodologiastani uskonnollisen elämäni kaikissa asioissa. Tämä on sellainen henkilö, joka ei ole hänestä. Ja tällaisen henkilön etäisyys profetan sunnan seuraamisen suhteen vaihtelee.

Joten sunnalla on kaksi tarkoitusta:

1. Uskonnollinen tarkoitus, joka perustuu arabian kieleen ja se on se, jota Allaahin lähettiläs (salla Allaahu 'aleihi wa sallam) ja ne, jotka seurasivat hänen polkuaan noudattivat.

2. Se, joka on tullut fuqahaan tavassa jakaa palvonta kahteen tyyppiin – fard (velvollisuus) ja sunna (suositeltu). Sunna tässä heidän tarkoituksensa mukaisesti on: ”Sellainen, josta hänet, joka tekee sitä tullaan palkitsemaan ja sellainen, josta häntä, joka hylkää sen, ei tulla rankaisemaan.”

Mitä tulee henkilöön, joka jättää lähettilään sunnan sen ensimmäisessä tarkoituksessa –eli hänen polkunsä ja metodologiansä- niin tämä henkilö on harhassa. Ja hänen harhautumisensa voi olla joko suurta tai pientä riippuen hänen läheisyydestään tai kaukaisuudestaan Allaahin lähettilään seuraamisessa.

Joten tähän perustuen meidän tulisi huomata, että meillä ei ole mitään tarvetta korjata ja lisätä ”hyviä uudistuksia” (bid’a hasana) islaamiin väittäen, että tässä uudistuksessa ei ole mitään vikaa. Tämä johtuu siitä, että meidän tulisi tajuta, että emme kykene emmekä yllä jalon profetaan seuraamiseen kaikessa, josta meille on kerrottu koskien hänen palvontaansa, olkoon kyseessä pyyntö(rukoukset), muistelut tai rukoukset.

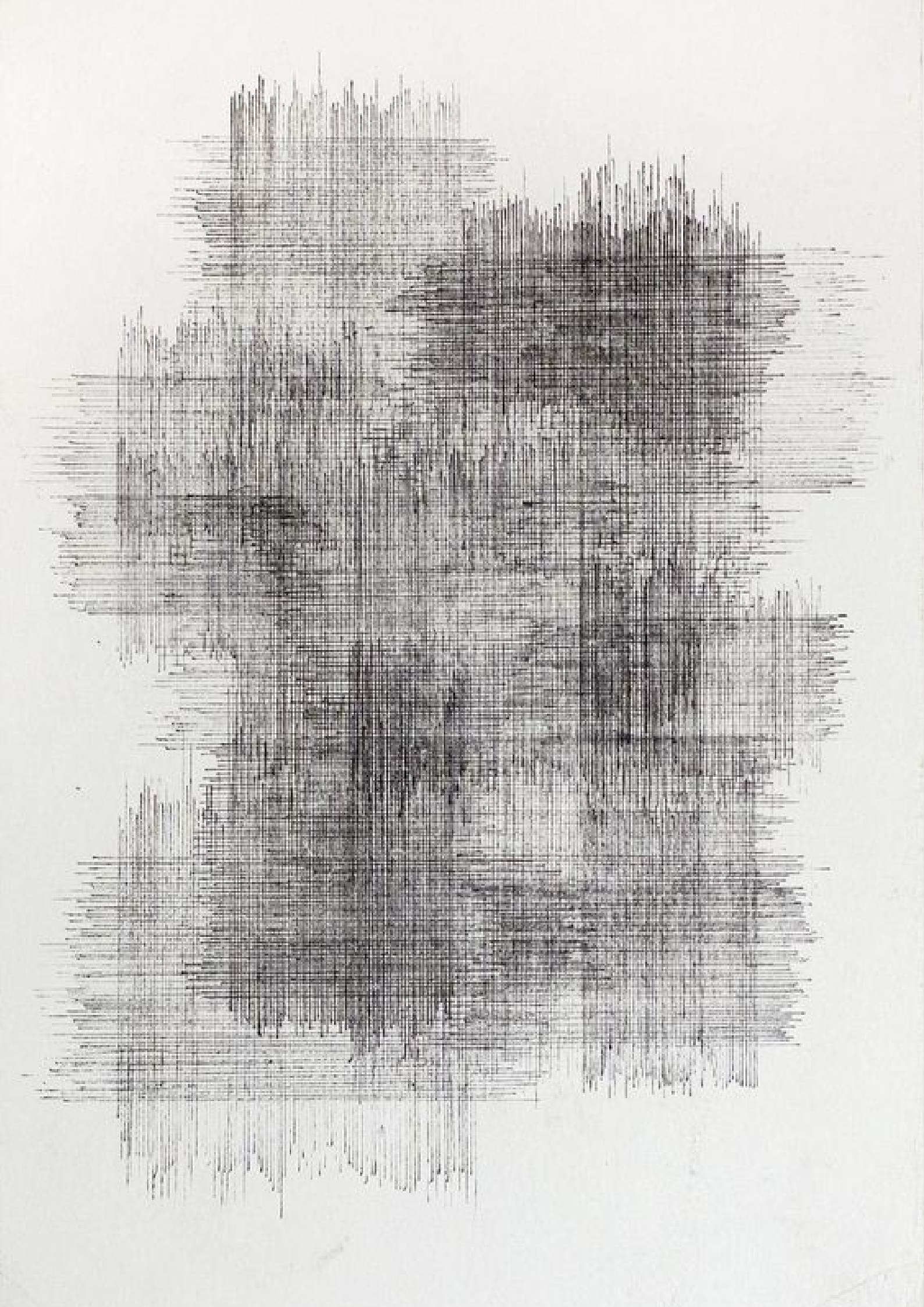
Joten meille riittää se, että vain seuraamme häntä kykyjemme mukaan. Tässä kohtaa haluaisin mainita erään tarinan, jonka Al-Bukhaarii raportoi Sahiihissaan, jotta voisitte ymmärtää Allaahin sanojen arvon: ”Tänä päivänä Olen viimeistellyt teidän uskontonne teitä varten, täydentänyt suosioni teidän yllenne, ja valinnut islaamin uskonnoksenne.” [Surat al-Maaida: 3, tarkoituksen tulkinta]

Al-Bukhaarii kertoi, että yksi juutalaisrabbeista meni ‘Umar ibn al-Khattaabin luokse hänen khilaafansa aikana ja sanoi hänelle: “Oi uskovaisten johtaja! Allaahin kirjassa on eräs aaja, joka jos se olisi ilmestynyt meille –juutalaisjoukolle- olisimme pitäneet sitä päivää jolloin se ilmoitettiin ’iidinä (pyhänä).” Joten hän kysyi:”Mikä aaja se on?” Joten rabbi mainitsi aajan: ”Tänä päivänä Olen viimeistellyt teidän uskontonne...”

Joten ‘Umar sanoi: “Tämä aaja ilmoitettiin todellakin ‘iidin päivänä, jumu’ana kun Allaahin lähettiläs oli ‘Arafaatissa (jäähvyäispyhiinvaelluksellaan). Joten tämä aaja todellakin lähetettiin alas erittäin suurena päivänä, jossa yhdistyvät kaksi etua ja kaksi ’iidiä- jumu’an ’iid ja ‘Arafaatin ’iid.”

Miksi tämä juutalainen sanoi: “Jos se olisi ilmoitettu meille, olisimme pitäneet sitä päivää, jolloin se ilmoitettiin, ’iidinä.”? Se johtui siitä, että hän oli tietoinen Allaahin palvelijoilleen suoman siunauksen suuruudesta. Mutta entä me muslimit tänä päivänä? Valitettavasti emme anna tälle suurelle siunaukselle sille kuuluva arvoa. Sen vuoksi huomaat monien menneisyyden ihmisten – aikaisemmissa sukupolvissa – täyttäneen muslimit sellaisilla rukouksilla, muistosanoilla ja pyyntörukouksilla, joiden kanssa profeetta ei tullut.

Se mikä tuli meille profeetalta on todellakin riittävää ja sopivaa, oikeastaan se on enemmän kuin meidän inhimilliset kykymme pystyvät käsittämään. Kuitenkin jokainen meistä ottaa tästä palveluksesta mitä hän pystyy ja mikä sopii hänen kykyihinsä ja taipumuksiinsa.





TOTUUDENTIE.COM